

Contribuția Nouă

Organ al Partidului Național-Liberal.

Redacția și ad-
ministrarea Arad
Bulevard. Regina
Maria 10. Etaj I.

Anul VI. — N-rul 8

Apare de două ori pe lună sub conducerea unui comitet

Arad, 31 Martie 1929.

„Ziua Invierii“

„Ziua Invierii! și să ne lumina-
m cu prăznuirea...“!

Strigarea acesta și râvna după
luminare morală răsare din adân-
curile sufletului omenesc, doritor
de înțelegere duhovnicească. Stri-
garea aceasta a sfintei Biserici
parcă nici când n'a fost mai
stăruitoare ca azi, când greută-
țile vieții sporesc pentru că des-
frăul, în toate formele sale posi-
bile și imposibile, se dă la între-
cere cu virtutea.

La întrecere, pentru că lipsește,
din prea multe suflete, lumina
cea întru Hristos și pentru că și
praznicele noastre, prea de multe
ori, d'abia se ridică cu ceva mai
sus de săturarea pântecului și de
satisfacerea altor poftă.

Până când vom mai zăbovi,
unul și fieștecarele din noi, de
a înțelege, că singura mântuire a
societății din calea dezastrului
ce sporește ca o lavină, este
tocmai întoarcerea sufletelor
cătră Dumnezeu?

Firicelul de iarbă, Omule, se
înălță sub pașii tăi, din amorțirea
iernatecă a pământului. Mugu-
rașul, ademenit de chemarea ra-
zelor de soare și de adierea
vântului tot mai căldicel, răsare
sub ochii tăi.

Și numai tu, Omule, care te
trufești cu mintea ta și cu iscu-
sința ta, să nu înțelegi tălcul
chemării de sus cătră reculegerea
duhovnicească?

Gânditu-te-ai vreodată mai
din adins, Omule, că, dincolo de
grija pentru trebuințele tale tru-
pești, există un suflet, de care
trebuie să grijești deasemenea, și
că numai pe măsura în care in-
divizii trăesc o viață sufletească
mai ordonată și mai curată, se
asigură și existența colectivă: a
societății, a Neamului, a Statului?

În chipul acesta, grija indivi-
duală de cele sufletești se ridică
la treapta de o înaltă importanță
colectivă sau socială.

Firicelul de iarbă și mugura-
șul ni-se fac dascăli, Omule, că
și tu trebuie să-ți porți grija
împreună în cele duhovni-
cești.

Ei, par'că ne întrebă pe toți:
Unde sunt, Omule, semnele îm-
primăverii sufletului tău? și
unde e contribuția ta la îm-
primăverea sufletului colectiv al
Neamului tău?

Omule, ia seama: nu cumva
acești dascăli ai Naturei să se
prefacă, în ceasul înfricoșatei
Judecăți a Restlignitului Inviat,
în părătorii tăi!... că sufletul tău
n'a dat muguri și roade duhov-
nicești și că, prin aceasta, ai lovit

cu pictorul în condiția cea mai
de seamă, prin care se asigură
și trăinicia popoarelor în arena
istoriei...

Ia seama, Omule, și luminea-
ză-te din tainele Naturii, pentru
a înțelege: ce îți cere și fie prăz-
nuirea Invierii Domnului!

Pentru mântuirea noastră su-
fletească și pentru asigurarea
existenței Neamului nostru, noi
Românii avem un Așezământ
dumnezeesc, Sfânta noastră Bi-
serică ortodoxă, al cărei divin
Trup spiritual a îmbrăcat for-
mele exterioare românești.

Ea, Sf. Biserică ortodoxă ro-
mână, deci, a devenit de două
ori scumpă și folositoare sufle-
tului nostru.

Ce am putea noi să facem,
prin Ea și pentru Ea, în folosul
nostru duhovnicesc și patriotic?
Gândul acestei întrebări trebuie
să steie foarte aproape de mintea
și simțirea fiecărui drept-credin-
cios și bun Român.

Răspunsul la această întrebare
azi, îl vom lua, nu de pe buzele
unui dogmatist, ci de pe ale unui
bărbat politic român, poate cel
mai chibzuitor asupra cuvântului
pe care îl rostește E. d. V. Bră-
tianu. La discuția asupra Legii
Culturii, D-sa a spus, în ziua
de 29 Martie a. tr., următoarele:

„...toată sillnța noastră, ca și a d-v.,
trebuie să fie tocmai ea, prin întărirea
sufletească, să dăm Bisericii naționale
rolul pe care trebuie să-l aibă; și
dacă este, într'adevăr, un efort cultu-
ral, sufletec, de făcut pentru Statul
român, trebuie în primul rând să-l
facem pentru cel cari au rămas îndă-
rât, pentru că întărindu-l pe el, se în-
tărește Statul român, și astfel vom
putea ajunge la aceea egalitate cultu-
rală, dorită de toți, pentru toți cetă-
țenii țării. Să nu se lea în nume de
de rău sfortarea, pe care o face Ro-
mânia pentru Biserica ei națională;
trebuie să se întărească sufletul celor
mulți, prin Biserică, fiindcă din întă-
rirea țării întregi, vor profita și cele-
lalte biserici de pe teritoriul român.“

Aceste cuvinte sunt o indicație
cu profund înțeles: religios și
politic și cu obligații de con-
știință pentru fiecare bun Român.
Ei, așa simt eu, pot forma
peatra de temelie a unei noi
orientări în politica de Stat, vil-
toare, a României.

Înțelegi, Omule, măcar acum,
ce rost mare și covârșitor are
sufletul tău în Economia divină,
a mântuirii tale individuale, și
în opera de conservare colectivă
— prin tine — a Neamului tău?

Deci „Ziua Invierii! să ne lu-
mindm — în acest dubiu înțe-
les — cu prăznuirea“ Invierii
Domnului!

Dr. Gh. Ciuhandu.

PASTORALA

P Sfințitului Episcop GRIGORIE al Aradului.

„Iar lui Dumnezeu mul-
țumită, care ne-a dat nouă
biruința prin Domnul nos-
tru Iisus Hristos.“ (I. Cor.
15 v. 57.)

Iubiții Mei Fii Duhovnicești,

Moartea, chiar când este in-
cununată de glorie, tot moarte
este și pricinuește nenumărate la-
crămi. Dar nu este astăzi locul
și timpul să grăim prea mult
despre moarte, căci Ziua Invierii
Domnului este înfrângerea morții.

De această înfrângere se bu-
cură Sfântul Apostol Pavel când
zice Corintenilor, cari nu credeau
în invidie: „Iar lui Dumnezeu
mulțumită, care ne-a dat nouă bi-
ruința prin Domnul nostru Iisus
Hristos“.

În adevăr și astăzi avem pe
de-o parte dreptul să ne bucu-
răm că lumea crede în Invierea
Domnului și admite invidie mor-
ților, dar mulți se poartă ca și
cum nu ar mai crede în nimic.
Când Evreii au ieșit din robia
Egiptenilor, un stâlp de nor le
arăta calea, căci altcum soarele
orbitor al Arabiei le făcea calea
imposibilă. Aceeași Evrei, față cu
surprizele întunecului cutropitor
al deșertului, erau călăuziți noap-
tea cu stâlp de foc. (Exod 13
v. 20).

Și noi, Românii, înaintăm spre
Canaanul Ceresc. O lumină prea
isbitoare nu ne oprește pe loc în
calea noastră și nici noaptea în-
tunecoasă nu ne face să rătăcim
drumul. Curaj ne trebuie iar nu
desnădejde și vom vedea licărirea
unui foc sfânt, care să ne încăl-
zească inimile și să ni le împreune
pe toată suprafața pământului ro-
mânesc. Căci se împreunează și
se contopesc văile, dealurile și
munții; milioanele și miliardele
de firicele de iarbă, precum și
lanurile de grâu în timpul creș-
terii lor! De ce dar să nu ne
înfrățim și să nu ne bucurăm și
noi, mai ales azi, când ar trebui
să mulțumim lui Dumnezeu, care
ne-a dat biruința prin Iisus Hris-
tos, cu moartea pe moarte căl-
când?

Glasul meu se îndreptează către
tine creștine, care poate ești un
Simeon Cirineanul! Iți zic cu Sf.
Grigorie de Nazianz: primește
crucea ce îți se dă și urmează
lui Hristos. Căci dacă nu faci
așa, nu poți avea adevărată bu-
curie la Invierea Domnului! Iți
cere biserică, statul sau comuna
o sarcină, tu creștine să nu o
socotești prea mare, căci fără de
sarcini nu există adevărată bu-
curie.

Dacă simțămintele tale sunt ca
ale lui Iosif cel cu bun chip, care
de pe lemn a luat trupul Dom-

nului, bucură-te că poți împăr-
tăși cu acel Iosif cinstirea Dom-
nului. Dacă ești ca Maria Magda-
lena sau ca cealaltă Marie, să
vestești des de dimineața că
Domnul a înviat, căci și azi sunt
mulți zăbavnici cu inima a crede
toate cele în legătură cu Invierea
Domnului. Dacă ești ca Petru și
Ioan, atunci adu-ți aminte că
într-o lor ardea când Domnul le
grăia lor pe cale! Să ardă deci
și inima ta creștine, căci Invierea
Domnului este și invidie ta.
Ascultă ceea ce zice Sf. Apostol
Pavel: „De credem că Iisus a
murit și a înviat, așa și Dumnezeu
pe cei adormiți întru Iisus aduce-i-va
împreună cu El“ (I. Tes. 4 v. 14).

Mă întrebi creștine este oare
vre-o legătură între invidie ta
și între Invierea Domnului?

Este o legătură, căci Mântuitorul
prin invidie Sa ne-a încredințat
că și noi, fiecare dintre noi, vom
învia!

Mintea ne spune că prin legea
înrudirii, noi am moștenit odată
cu sângele unui model începător
(îip inițial) o anumită bogăție mo-
rală și materială sau o mizerie
în această privință. Este știut că
împărtășim altora bunurile moște-
nite sau pe cari le creem noi.
Actele, pildele, cuvintele noastre
se răspândesc în lume și rămân
prin negura vremurilor. Virtutea
își face cale în fața păcatului;
știința, virtutea, eroismul, operele
de artă, cugetările adânci nu pot
avea aceeași soartă cu păcatele
sufletelor negre.

Omul cu inima nobilă poartă
amintirea faptelor bune ce i-s-au
făcut și le răsplătește după putință.
Dar dacă nu este invidie, atunci
visitele, scrisorile de recunoștință,
invitățile nu ar avea nici un rost.
Dorințele, nădejdiile, și luptele
noastre există în inimi, dar nu
pentru a pieri în sicriu, ci pentru
altceva. Și Domnul ne spune că
toate sfortările și sbuciumările
vieții le facem pentru viața ce va
să vie, le facem pentru invidie
noastră, asigurată prin Invierea
Lui.

Dar, iubite creștine, ca să te
poți bucura de această invidie, ia-
te ce trebuie să faci. Trebuie să-ți a-
duci cât mai des aminte că ești
făcut pentru vecinicie, pe care
o dobândești spre bine dacă jert-
fești ceea ce este vremelnic în
ființa ta. Să stingi deci torța pati-
milor și în fiecare clipă să trăiești
pentru vecinicie, dar nu pentru o
vecinicie nehotărâtă, ci pentru
vecinicia sufletului tău. Să începi
și tu cu jertfa pe care ne-a a-
rătat-o Hristos. Prin cruce să în-

cepi și tu, dacă voești a fi după chipul ceresc al Mântuitorului.

Să iai aminte, iubile creștine, că fără de jertfă ești mai puțin decât o floare. Floarea veștejită cel puțin a răspândit plăcuta ei mireasmă până când era cu petalele deschise, dar tu, ce ești oare creștine dacă n'ai jertfit?

Sunt dator a Vă întreba pe toți, iubii mei, ce ați jertfit din timpul și banul vostru, din plăcerea, sănătatea și odihna voastră pentru ca să fie mai mult bine și mai multă fericire în lume? Poate că nu toți veți da răspunsul potrivit la această întrebare, iar eu zic că fără jertfă nici nu este adevărată fericire. Nu de mult, un armator foarte bogat din Anglia, cu numele Carol Boot, și-a dat silința să aline viața nenorociților locuitori din cartierele marginase ale orașului Londra. Luni întregi a dormit alături de cei săraci în azilele nenorociților, spre a ajuta pe muncitori. La noi, în București un bun creștin, dl. Stănescu a dat o mare parte din averea sa pentru ajutorarea studenților săraci.

Iubii Mei! Să jertfim deci și noi din averea, din munca și timpul nostru pentru binele tuturor! Să ne înfrățim la jertfă, iar nu la nemulțumiri. Să înlăturăm din inimile noastre șerpii veninoși ai păcatelor de tot soiul și să jertfim. Căci fără de jertfe nu vom putea înlătura mizeria din lume și nu vom putea satisface trebuințele arzătoare ale sufletelor noastre. Avem nevoie de ridicarea unei catedrale mărețe la centrul Episcopiei noastre, de case culturale, de biblioteci, de case parohiale și câte alte trebuinți cari nu mai suferă amânare.

Aducând jertfele trebuitoare, vom face dovadă că avem o viață cu Dumnezeu. Vom dovedi că nu atârnam decât de cele necercătoare. Să fim deci gata a dărâma zidul fals al falsei noastre fericiri construită pe ideea greșită că am putea trăi și fără de alții.

Fericirea noastră ca neam, ca Biserică dreptmăritoare, ca viitor strălucit, atârnam de jertfele pe care suntem datori a le aduce pe Altarul Sfânt al Românișmului. Necazurile și suferințele noastre sunt o picătură de apă a mării față de durerile Celui Ce pre Cruce s'a răstignit pentru mântuirea noastră. Deci în ziua Invierii să uităm acele necazuri și să dăm lui Dumnezeu mulțumită, care ne-a dat nouă biruința prin Domnul nostru Iisus Hristos. Mulțumesc și Eu lui Dumnezeu că vă pot zice tuturor:

„Hristos a înviat!”

al Vostru al tuturor de tot binele voitor

† *Dr. Grigorie Gh. Comșa*
Episcopul Aradului.

Dr. dr. Cornel Luțai a donat din banii primăriei 10.000 lei ziarului „ROMÂNUL”, pentru care dădăcia numelui ziar să poată angaja un profesor de limba română, care să dea cursuri de gramatică și ortografie distinsilor ei colaboratori.

Despre Inviere.

— Cuvinte din Sf. Scriptură —

Că știu că veșnic este celce mă va risipi, și carele va scula pre pământ pielea mea, ce suferu acestea (Iov: c. 19).

Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici vei da pre cel cuvios al tău să văză stricăciune (Psalm. 15).

Aceste zice Domnul, iată Eu voi deschide mormânturile voastre, și voi scoate pe voi din mormânturile voastre, poporul meu (Iezechil, c. 37).

Și mulți din celce dormiau în țărâna pământului se vor scula, unli la viață veșnică, și unli la ocară și la rușine veșnică (Danil c. 12).

Iar Iisus răspundând au zis lor: Vă rătăciți neștiind Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu; Că la înviere nici se însoară nici se mărită, ci ca ingerii lui Dumnezeu în ceriu sunt. Iar pentru învierea morților, au nu ați celtit ceace s'a zis vouă dela Dumnezeu? (Sf. ev. Matei, c. 22).

Și iată, catapeteasma Bisericii s'a rupt în două de sus până jos și pământul s'a cutremurat și pietriile s'au despăcat; și mormânturile s'au deschis și multe trupuri ale Sfinților ce adormiseră s'au sculat. Și ieșind din mormânturi, după învierea Lui, au venit în sfânta cetate și s'au arătat multora (Sf. ev. Matei c. 27).

Amin, amin, grăesc vouă, că vine ceasul și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și carii vor auzi vor învia... Nu vă mirați de aceasta, că vine ceasul, întru care toți cel din mormânturi vor auzi glasul Lui. Și vor ieși celce au făcut cele bune, întru învierea vieții; iar celce au făcut cele rele, întru învierea osândirei (Sf. ev. Ioan, c. 5).

Zis-au ei (Martei) Iisus: Eu sunt învierea și Viața; cel ce crede întru mine, de va și muri, viu va fi. (Sf. ev. Ioan, c. 11).

Pre începătorul vieții l-ați omorât, pre carele Dumnezeu l-au înviat din morți, căruia noi suntem martori. (Sf. apostol Petru, în Faptele Apostolilor c. 3).

Iar de vreme ce Hristos se propoveduește că s'au sculat din morți, cum zic unli între voi că învierea morților nu este? Și de nu este înviere morților, nici Hristos dar n'au înviat. Iar dacă n'an înviat Hristos, înzădarnică este dar propoveduirea noastră, înzădarnică dar este și credința voastră. Ne aflăm încă și martori mincinoși al lui Dumnezeu; că am fi mărturisit împotriva lui Dumnezeu că au înviat pre Hristos, pe carele nu l-au înviat, dacă morții nu se vor scula. Că de nu se vor scula morții, nici Hristos nu s'au sculat; iar dacă Hristos nu s'au sculat, înzădarnică este credința voastră, încă sunteți în păcatele voastre. Încă și celce au adormit întru Hristos au perit. Și de năăjdulim în Hristos numai în viața aceasta, mai ticăloși de cât toți oamenii suntem. Iar acum, Hristos s'au sculat din morți; începătură celor adormiți s'au făcut. Că de vreme ce prin om s'au făcut moartea, prin om (s'a făcut) și învierea morților. Că precum întru Adam toți mor, așa întru Hristos toți vor învia (Sf. ap. Pavel, ep. I. Corinteni, c. 15).

Că petrecerea (cetățenia) noastră în ceriuri este; de unde și pre Mântuitorul așteptăm... care va schimba chipul trupului smereniei noastre, ca să se facă în chipul trupului slavei lui (Sf. Pavel, către Filipeni c. 3).

Iară nu voi să nu știți voi fraților, pentru celce au adormit, ca să nu

vă întristați, cași cellalți cari n'au nădejde.

Pentru că de credem, că Iisus au murit și au înviat, așa și Dumnezeu pre cei adormiți întru Iisus, aduce-l va împreună cu el... că noi cei vii, cari vom fi rămași întru venirea Domnului,

Ni-se stinge neamul.

Ce înfricoșătoare strigare este aceasta atunci, când te pregătești în cugetul tău să prăznuiești Invierea celui mai nevinoat dintre toți uciișii pământului.

Și, totuși, adevărul crud și sfâșietor este acesta: că ni-se stinge Neamul în o parte a pământului Țării Românești, în frumosul Banat și în preajma lui.

Eră și până aci cunoscută marea nenorocire, că la poporul nostru este prea mare mortalitatea la copii. Dar în partea de țară, de care vorbim, răul e și mai mare: nașterile s'au redus, de câteva zeci de ani, în așa măsură că nici nu prea are cine să moară.

Fenomenul acesta din cale'n afară de îngrijorător a fost semnalat în termenii generali și în congresul dela 1924 al Mitropoliei noastre. Dar nu s'a ajuns nici măcar până la infiriparea unei informații statistice precise, pentru a se ști: cari sate românești sunt cele mai vinovate de această nelertată crimă națională și morală a sinuciderii unui popor, la lumina zilei.

D'abia în vara trecută, P. Sf. Sa Episcopul Aradului, Dr. Grigorie Comșa a căruia eparhie încă e interesată la această stare de lucruri, a publicat o broșură „Concubinajul, Divorțurile și Scăderea Populației,” demascând acest grozav păcat, pe care-l întovărășesc și concubinajul și divorțurile. Iar, pentru a merge pe calea realizării și în această direcție, P. Sf. Sa a convocat, pentru ziua de 19 Martie o consfătuire mixtă, la Timișoara, cu participarea reprezentanților administrațiilor politice, sanitare și culturale-școlare.

Conferința a fost bine cercetată. S'au luat măsuri importante de remediere. S'au fixat adică anumite deziderate, cari să fie comunicate pe calea organelor de conducere și legislative ale Statului, precum și o serie de măsuri, pe cari reprezentanții oficialității întrunite în conferință să le pună în aplicare, prin organele ce le stau la dispoziție, mai ales pe calea Școalei și a Bisericii.

Semnalăm cu multă satisfacție această inițiativă fericită, și dorim din tot sufletul nostru, să vedem cât mai degrabă realizarea acelor deziderate, țintind ele să desființeze multe stări, dureroase, din viața creștinilor noștri, și păgubicioase pentru existența însuși neamului nostru în acele părți.

Căci, să nu se uite că, de ex. în unele comune din Banat, unde relele acestea au prins rădăcini mai adânci, avem sate, cari de 60—70 ani încoace s'au redus numericeste la jumătate de ce erau odinioară. Și, pe lângă aceasta în vreme ce căsătoriile bisericești se desfac cu o păcătoasă ușurătate, avem multe sate, în cari na însămnat număr de concubini sunt recrutați din minori sub 16—20 ani.

Avem deci temelul de ajuns de a ne cutremura de această stare de lucruri mai mult decât îngrijorătoare și să dorim, ca inițiativa P. Sf. Sale să ducă pe cât mai de grabă, la cele mai de-săvârșite rezultate, în sus și în jos: la conducătorii țării și la poporul credincios.

nu vom întrece pe cei adormiți... nu cei vii cari vom fi rămași, împreună cu dânșii ne vom răpi în nori, întru împlinirea Domnului în văzduh; și așa pururea cu Domnul vom fi (Sf. apostol Pavel, cp. I. c. Tesaloniceni c. 4).

Invierea...

Zorile dimineții sfinte a Paștelor găsindu-te cu luminare aprinsă în mână te surprinde totodată și cu sufletul trecut prin emoții redeşteptătoare de bun realizări. Așa se refrânge Invierea Domnului asupra conștiințelor reînviindu-le și pe aceste.

Intuiția plastă a Invierii n'am trăit-o însă nici-odată mai aiceva cași nălnh cu zece ani.

Paștile anului 1919!

La acest oftat fără vole fiecare inimă de Crișan tresare pironindu-se asupra acelor neuitate emoții sfinte de Patimă și Inviere din 1919 în Crișana.

Preoțeam pe vremea aceea într'un oraș de pe câmpia Crișanei, Bolșivismul unguresc sfârșia într'un pocnet sângerios desfrânatul dans ce-l începuse în codrii moștești și care se prelungea monstruos spre câmpia românească dintre Crișuri.

Vineria Patimilor datu-mi-a tristul prilej de a vedea printre lacrimi dulosul convoiu al șubelor românești, defilând sombru între huiduile, bătăile și urletele șacalilor roși, cari împreună cu baionete sângerânde cămașele albe ale unui neam blând, bun și cuvios. Erau tot atâți martiri aduși dinspre izvoarele Crișurilor, cari trebuiau să pătimească pentru mântuirea românească. Camașele dalbe țesute prin Ocluri, Aciuș, Hălmăgel etc. se sfârticau sub ascuțitul de balonetă întocmai Acelela purtate de Cristos, pentru care s'au aruncat sorți...

Pregătit prin aceste Patimi, ziua Invierii nu putea să rămână stearpă.

În tactul mulcom al troparului „Invierea Ta” se întrefesea fiorul sfânt al simțului reînvierii poporului credincios, ce sorbea atunci delicii unității sale atât de dorite.

Când pentru întâia dată am rostit spre popor: Cristos a înviat, privirea mi-a rătăcit în zorile răsăritului, ce în acelaș moment îmbrăcau în aureolă frunțile late și senine ale Dorobanților eliberatori.

Paștile din 1919!

Voi întru chipași și azi plasticitatea emoțională a Invierii scaldate în zorile celor mai calde dragoste de neam și lege românească! An de an, tot mai depărtate, tot mai uitate veți fi oare?!

Pentru cel mulți, poate.

Invierea Domnului ce se serbează an de an, în sufletele creștinilor va ști să deștepte de fiecare dată emoția sfântă a unor realizări mari, trăite.

Ea face să înceteze ori ce gând rău și tulburător de sfințenie.

Ea face să se întindă mâinile frățești și totul să se uite, pentru Inviere.

Invierea aduce mai aproape pe dușmani și împace pe frați.

Cu gând cucernic, inimă smerită și suflet curat să ne închinăm deci sfințelii Invierii a lui Cristos!

Pr. C. Turicu

Reclama este sufletul comerțului

Votați

Votați

Iubiți alegători,

La 14 Aprilie au loc alegerile pentru un loc de senator al județului nostru. Partidul Național-Liberal a hotărât să-și pună candidatul său: e dl Dr. Gh. Ciuhandu.

Lupta care se va da la 14 Aprilie nu e o luptă între persoane. Ne este indiferent dacă adversarii noștri sunt cei anunțați sau alții, oricare ar fi în locul lor. Lupta se dă între partidele politice și mai ales între felul cum înțelege partidul de la guvern să conducă țara și felul cum știți că a condus-o Partidul Național-Liberal.

Incepem lupta împotriva partidului de la guvern nu pentru că vrem să luăm puterea, ci pentru că duce țara de răpă.

Liberalii n'au făcut niciodată în opoziție făgădueli ca să ia puterea. Și când au făgăduit ceva — au înlăptuit.

Votul obșteșc și improprietărea țărănilor sunt înlăptuiri — nu vorbe goale!

Național-țărăniștii au făgăduit în dreapta și'n slănga zece ani în șir ca să ajungă la putere. Și-au ajuns! În momente foarte grele pentru țară au voit să aibă singuri puterea. Și li s'a dat!

De cinci luni sunt la guvern. Ce-au făcut în aceste cinci luni din tot ceea ce au făgăduit ani de-arăndul?

Au făgăduit ieftinirea traiului

I și au urcat dările!
și au scumpit sarea, petrolul, taxele de timbru, vinul și rachiul!

Au făgăduit dreptate

I și au dat afară pe slujbașii cei mici și pe servitori!
și au mărit numărul directorilor generali, subsecretarilor și miniștrilor!

Au făgăduit legalitate

I și au făcut alegeri sub teroarea „gărzilor cetățenești“
au luat demisiile în alb tuturor aleșilor poporului ca să poată oricând să-i dea afară din parlament ca pe niște servitori!

I Au mutat — fără motiv — pretori și notari!
Au disolvat — fără vină — consiliile județene și comunale, ca să-și poată plasa pe oamenii lor!

Au făgăduit liniște și muncă

I și unii miniștrii se ceartă între ei alții atacă guvernul în care înșiși ei sunt miniștri!
și parlamentarii — cei cu demisiile în alb au despărțit țara în blocuri provinciale, ca să-și apere locurile în parlament!
și ziarele puse în slujba lor au vârat vreajbă între oameni pe chestiunea religioasă a Paștilor!

Așa dar, nici trai mai omenesc,
nici dreptate,
nici legalitate,
nici liniște
nici muncă!

Pesle tot desorientare, lipsă de bună credință, lipsă de seriozitate.

Se dărâmă tot ceea ce alți au făcut bun pentru țară și se introduce anarhia!

I Iubiți cetățeni, I

Partidul Național-Liberal veghiază! El, care stă de 80 de ani în slujba țării, nu poate lăsa pe nepricepuși să dărâme tot ceea ce străduințele continue ale atâtor generații au isbutit să închege.

Partidul Național-Liberal e gata, ca și în trecut să dea sprijinul său oricăror oameni de bine cari ar conduce țara cu chibzuință; nu poate însă tolera în fruntea țării oameni fără pricepere și pălmași.

Partidul Național-Liberal nu poate permite, ca cei cari astăzi sunt la putere să-și bată joc de interesele generale și permanente ale Țării.

Partidul Național-Liberal a deschis lupta împotriva guvernului.

Toate celelalte partide de ordine au procedat la fel.

Guvernul a rămas singur, izolat, „sprijinit“ de miniștri cari se ceartă sau îl atacă și de parlamentarii cu demisiile în alb.

Ce garanții poate prezenta un astfel de guvern???

I Frați alegători, I

La alegerile județene din Februarie trecut v-ați arătat încrederea în Partidul Național-Liberal, dându-i un număr de voturi de cinci ori mai mare decât în Decembrie 1928. În trei luni de zile aproape zece mii de oameni și-au dat seama ce însemnează guvernarea național-țărăniștii și au trecut de partea liberalilor, cu toată teroarea „gărzilor cetățenești.“

Meritul este în întregime al vostru.

In județul Arad există o conștiință cetățenească, demnă și curajoasă. Șeful Partidului Național-Liberal v-a mulțumit și v-a dat ca exemplu întregii țări.

I Frați alegători, I

La alegerile din 14 Aprilie, arătați-vă aceeași încredere din trecut și votați cu toții pentru candidatul partidului nostru!

Votați pe

D^{R.} Gh. Ciuhandu
fost senator

Votând pentru Partidul Liberal, votați pentru liniștea țării și buna întocmire a treburilor obștești.

I V . O . T . A . T . I ! I

Alegerea Miss României.

Județul nostru i s'a făcut o cinste deosebită.

Marea revistă bucureșteană „Realitatea Ilustrată,” a avut fericita idee de a întreprinde un grandios concurs de frumusețe în toate județele țării, pentru alegerea femeii ambasadoare („Miss România”), ce urmează să ne reprezinte națiunea noastră, la marea bătălie intercontinentală dela Galveston America.

Când s'a anunțat acest concurs mulți sceptici au zîmbit mefistofelic, iar alții au făcut o paralelă între foamea din Basarabia și concursul de frumusețe ținut în capitalele județelor și la București.

Acești domni nu știu un lucru: Ungaria mutilată a făcut din concursul de frumusețe o armă de diplomație externă în Apus și Ungaria oficială a dat tot concursul ei material pentru acest concurs. Ds. Böske Simon rivalizează azi în politica externă a Ungariei cu contele Apponyi.

Nol însă nu vom ajunge la ridicolul acesta. Concursul nostru de frumusețe n'a fost făcut de guvern și statul n'a ajutat concursul cu un leu măcar. Singur d-ministru Valda a avut bunăvoința să prezideze concursul cu autoritatea d-sale, atât și nimic mai mult.

Imensele cheltuieli au fost susținute de revista „Realitatea Ilustrată,” iar juriile județene au depus o frumoasă contribuție absolut benevolă. Rezultatul însă al acestei inițiative particulare a fost grandios.

Duminecă 17 Martie cor., Capitala țării a avut parte de o manifestație, cum nu s'a mai văzut vreodată. Peste 120 de fete frumoase, alese de juriile județene, au defilat în automobile pe străzile capitalei și apoi au luat parte la concursul general dela Salonul oficial. Zece de mii de oameni au învadat strada Săringar, Calea Victoriei și drumul până la Șosea, aplaudând frenetic pe fetele frumoase ale țării. Spațiul ne oprește de a face o dare de seamă amănunțită. Masa comună dela Alcazar, concursul dela Salonul oficial, manifestația pentru „Miss România”, precum și strălucita serată dela Cercul Militar, au rămas ca o pagină de superbă amintire în sufletul tinerelor și frumoaselor fete.

Regina acestor serbări, care a învins triumfătoare după o oră și jumătate de dezbateri la salonul oficial, este d-soara Magda Demetrescu, o

filință superbă, care întruchipează fidel rasa poporului românesc.

Triumful ei, este triumful tuturor românilor, cari vor urmări cu gândul și inima dincolo de ocean, unde va ști să se revinze demn și fără ridicolul șovinismului.

O cinste pentru județul nostru. Nu pot să închei articolul, fără a aminti marea cinste, ce ni-a făcut-o la București Dșoara Livia Cohan, (miss Arad), care a fost singura frumusețe județeană, ce a smuls admirația și aplauzele furtunoase unul public de peste 3000 de oameni, adunați în fața hotelului Splendid, unde frumoasa noastră era găzduită într'un somptuos salon la etajul I.

Deși în acest hotel se aflau găzduite și celelalte „mise” județene, „Miss Arad”, prin frumusețea-i comunicativă, prin surâsul de o dragăleșe nespuse, cu privirile-i dulci și omenești izvorâte din albastrul ochilor săi, a știut să predomine o jumătate de oră entuziasm delirant al multii, mei, care de zece ori a adus-o la balconul salonului său.

Mănuțele gingașe le-a fiuturat salutul de recunoștință, iar zîmbetul său grațios, a dovedit multului, ce o adora, că aici, în județul Aradului, în o aduna de pe malul Crișului Alb, a răsărit o floare ce va deține cu demnitate titlul de Miss Arad la întâiul concurs de frumusețe făcut în țara noastră.

Arădeții trebuie să se simtă mândri de manifestația impunătoare făcută de cetățenii Capitalei, frumuseții lor.

„INFRĂȚIRA”

asociație național culturală,
A r a d.

Convocare.

În conformitate cu articolul 11 din statutul asociației „Infrățirea”, se convoacă Adunarea Generală pe anul 1929 a asociației, pentru ziua de Sâmbătă 20 douăzeci Aprilie 1929, oarele 17 (cinci după masă) în sala festivă din Palatul Primăriei din Arad, cu următoarea ordine de zi:

1. Darea de seamă despre activitatea pe anul 1928 și rapoartele secțiilor.
 2. Fixarea bugetului și programului de lucru pe 1929.
 3. Reînnoirea cu o treime a membrilor Consiliului de colaborare.
 4. Diferite propuneri.
- Arad, în ședința Consiliului de colaborare la 16. III 1929.

Președintele Asociației,
Arhimandrit Policarp Morușca.

chiar și cu 10—20 suflete, Statul sprijinește în forma aceasta înființarea de noi parohii în detrimentul Bisericii ortodoxe și plătește salarii preoților, cari nu au decât 10—20 credincioși, la fel ca și celorlalți!

Un ordin ministerial dispune, ca fiecare protopresbiterat să aibă cel puțin 20 parohii. Față de acest ordin. Biserica ortodoxă s'a supus, biserica unită însă nu, căci avem și azi protopresbiterate cu 7—10 parohii între care protopresbiteratul unit al Geogiului are abia 8 parohii, cu abea 1200 suflete, și câte vor mai fi încă la fel.

Statutul plătește în Ardeal la 21/2 milioane ortodocși 37 asesori consistoriali, iar la uniți 28 de asesori (eanonici) și 17 canonici romano-catolici.

Pentru zidirea de biserică și case parohiale în comunele rurale și urbane din Ardeal și Basarabia, pentru ortodocși, se dau 4 milioane lei (art. 3 pag. 8): cam atât cu cât se poate zidi o singură biserică modestă. Pentru biserică unită se dau 600.000 lei (stat 99 pag. 84) deci a 7-a parte.

Burse pentru străinătate pe seama studenților în teologie ortodocși lei 600.000 (art. 35, pag. 8), iar pentru uniți lei 100.000 (stat 99, pag. 84) plus alte sutoare 150.000 lei (stat 99 pag. 34), deci a 6-a parte. Pentru pregătirea clerului superior al Bisericii ortodoxe de 14 milioane, Statul român cheltuiește bogata sumă de 600.000 lei, — pe când statul este că alte biserici, ca biserica catolică, jertfește milioane pentru acest scop.

În ce privește ajutorul ce se dă pentru întreținerea studenților dela academiile teologice și seminare din Ardeal, pentru ortodocși se dă nutrimental abia la 310 studenți bursieri, — pe când la uniți la 368 studenți, între cari la Blaj de pildă sunt și mulți și fără pregătirea necesară. Deși pentru Academia teologică din Sibiu s'a cerut nutrimental la 110 studenți, Ministerul nu a luat în buget decât pentru 85 studenți. Aceasta s'a făcut desigur ca să ajungă mai mult pentru studenții uniți, căci altă explicație nu putem afla.

Și atunci, nu e așa, că are tot dreptul „Comitetul central” dela Gherla să ne batjocorească „grecii

De vorbă cu Badea Gheorghe.

În preajma Sărbătorilor, plăutul e întrecuș de lume și asurzitor de sgomot. Badea aduse și el o trăsură bineînscărcată.

— Am adus multe. Har Domnului, vom avea sărbători bune, scaldate în soare de primăvară.

— Dumnezeu este îndurător, cu toate că nu prea merităm replical, pornindu-l pe Badea la vorbă.

— Așa este, noi purtăm vina: suntem prea păcătoși. Ne-am mâncă unul pe altul: român pe român. Nu vezi cum țin la olaltă străinii? Noi azi suntem dezbinăți în atâtea și atâtea tabere...

— Politica asta, Badeo — îl întrerupsei, dar el continuă tot cu mai mult foc:

— Politica s'o facă aceia, cari au învățat-o, noi aici să ne ținem de ce am moștenit de pe vremuri: să ne iubim, să fim frați!

Și începu pe un ton dulos:

— „Nu-ți mai aduci aminte odată pe când Domnii noștri din Arad trăiau cași frații, când Dl. Goldiș și Dl. Ciceo erau una? Noi atunci știam pe cine să urmăm; aveam conducătorii noștri. Azi toate merg pe dos în orașul nostru. De ce? Filindcă face unul în potruva altuia. Se zice că acum Dl. Ciclo ca să-și bată joc de noi Arădani, anume a adus aici de prefect un domn din Blaj ca să-și răză de ortodoxismul nostru. Acum suntem alduși de Dumnezeu: amândoi prefectii ni-s uniți!

— Și uniții sunt români, Badeo! — îl apostrofai, dar el îmi replică aproape de mahnire:

— Dar — regățenii — nu-s români? Poate cei mai dela roată și totuș cum au strigat Domnii Arădani când fuse pus ca prefect fieratul Georgescu, cu toate că a fost de legea noastră ortodoxă. Azi am ajuns acolo de nimeni nu mai strigă. Oare Blăjenilor de li-s'ar pune o căpetenie ortodoxă, ce-ar face?

— Badeo despre aceste, nu e voie să vorbim, căci facem și mai mare desbinarea.

— Nu? Nouă numai, lor însă da. Ai cetit foile din Sibiu? Se poate ca în orașe de aceste cu episcopie ortodoxă, cu trecut ortodox să se neclustească legea dominatoare?

— Paștile, Badeo, sunt sărbătorile veselilor frățești, hal să le dăm mâna și fraților uniți.

— Dați-le D-voastră cum vreți, noi rămânem ca-și totdeauna: români de neam și lege. O mângăiere îmi dai rămâne: liberalii noștri știu numai de una — a fi români și ortodocși.

Badea puse în discuție o chestie pe care noi — Arădani — o tratăm cu prea multă sfială, în vreme ce la Blaj se pun la cale cele mai brutale bruscări. Să lertăm însă și noi totul pentru înviere!

— ct. —

Adunarea generală

a Băncii „Timișana” Banca de Credit și Economii Timișoara.

Joi 21 crt. ora 11 dimineața a avut loc Adunarea Generală ordinară a Băncii „Timișana”, fiind prezenți numeroși acționari.

Ședința a fost deschisă de dl. Președinte Cosma, fost ministru, care salută călduros pe d-nii acționari și într'o cuvântare bine simțită arată progresele ce le-a făcut acest institut românesc, contribuind într'o măsură destul de largă la dezvoltarea agriculturii și comerțului bănățean.

Se intră în ordinea de zi, unde punct cu punct este aprobat cu vii aplauze din partea adunării generale.

Dl. acționar Gr. Romanescu propune alegerea comitetului de cenzori în următoarele persoane: D-nii Gherasim Sârbu, Dr. Ioan Doboșean, N. N. Iarca, Dr. Paraschiv Licarețiu, Georges Monteaux, Dr. Francisc Schmitz și Dr. Patriciu Țiucra ales cu unanimitate.

Se aprobă modificarea statutelor așa după cum au fost prezentate de Consiliul de Administrație și majorarea capitalului băncii la 150.000.000 Lei

Dl. Traian Alexandrescu, mare jurist și director la Banca Generală a Țării Românești, aduce elogii și călduroase mulțumiri d-lui Director general Pantelimon N. Sîtescu, un element de mare valoare, care se sacrifică cu totul instituției sale, muncind fără preget și punând în aplicare vastele sale cunoștințe pentru binele și proșirea acestui băncii.

pectul cuvenit față de aceea ce și cât este divin în religia catolică; dar aceasta încă nu înșamnă că nu am avea dreptul și chiar datoria să ne apărăm de militantismul său politic, agresiv pentru Ortodoxia noastră, și stricacios intereselor Neamului și Statului român. (Aplauze).

Voci: Așa este!

Păr. Gh. Cluhandu: De aceea, tot ce am spus și spun aici, am făcut-o pentru ca, dacă poate fi vorba de greșeli și de lucruri slabe, să ni le spunem reciproc, frățește, cu gândul ca din asemenea mărturisiri să răsară între noi răvna după mai bine și răvna de apropiere, pe temeluri de dreptate între frați.

(Va urma.)

Cetiți și răspândiți ziarul
„Tribuna Nouă,”

INFORMAȚIUNI.

Hristos a înviat!

Cu acest salut creștinesc ne adresăm și noi tuturor cetitorilor noștri, făcându-le urările cele mai bune de Sfințele Sărbători.

In pragul alegerii pentru Senat, avem numai puține cuvinte de adresat prietenilor și aderenților noștri politici. Puține, pentru că dela alegerile generale trecute încoaci, greșelile adversarilor noștri politici au deschis larg ochii cetățenilor, pentru că să vadă și să înțeleagă: care este cursul, pe care trebuie să-l iee viața noastră politică și cetățenească.

Partidul Național-Liberal își are tradiția sa îndelungată și priceperea sa probată și știe ce are să facă. Iar în privința situației zilei, își spune cuvântul în alta parte a gazetei: care este situația țării și ce este de făcut în fața alegerii pentru Senat.

Intrăm în alegeri cu conștiința înălțată prin semnele ce le-am văzut, că încrederea politică a alegătorilor se îndreaptă tot mai stăruitor spre noi. Dovadă pipăbilă alegerile județene.

Acum e rândul, ca aceasta manifestare de încredere ce sperăm și ne obligă mult, s'o încununăm cu izbândă, a căreia laudă se va revărsa asupra înșiși alegătorilor.

O și nădăjduim aceasta!

Candidatul nostru la Senat, a căruia omenie și străduințe sunt de mult și bine cunoscute în acest ținut, ne face cinste, nouă și vouă, și e vrednic să-l încunjurăm ca întregă încrederea noastră și cu voturile noastre.

Doamne ajută!

Necrolog. Cu inima frântă de durere aducem la cunoștința tuturor rudeniilor și cunoscuților trecerea la cele eterne a mult iubitei noastre fice, mamă, soră, soacră, cumnată, mătușă și nepoată: **Văduva Aurelia Körösladányi** născ. Popoviciu învățătoare-directoare, încetată din viață în ziua de 20 Martie 1929, orele 7 a. m. în etate de 45 ani.

Prohodul a fost oficiat în sf. biserică ort. rom. din loc, iar înhumarea corpului neînsuflețit se va așeza la locu-i de odihnă în ziua de 21 Martie 1929, orele 4 a. m., în Cimitirul—Nadăș.

Dormi în pace suflet blând și bun, căci rol în veci nu te vom uita!

Felicia, Georgina, Tiberiu fice și fiu, Valeriu Popoviciu preot ort. rom., frate, Bujor N. Polș și Dimitrie Roltan gineri, Gheorghe Popoviciu preot ort. rom., tată, Rozalia Dublea, Alexandrina Popoviciu, Ecaterina Caba, Livius Dublea cumnată și cumnat, I. Popoviciu, E. Popoviciu, M. Popoviciu unchi și mătuși, L. Borlea, V. Popoviciu, L. Popoviciu, E. Popoviciu, A. Popoviciu, E. Dublea nepoate și nepoți.

Dela Cercul de Recrutare.

Cercul de Recrutare Arad, în conformitate cu ord. M. St. M. Nr. 972—1929 și Comand. 7 Teritorial Nr. 13795—929, aduce la cunoștință tuturor ofițerilor de rezervă înscrși la acest Cerc de Recrutare și primși în armata română, dispozițiunile de mai jos:

1) Pentru a se da timp ca ofițerilor de rezervă să-și vizeze carnetele și să aibă posibilitatea de a-și procura echipamentul necesar, operațiunea se prelungește până la 1 Malu a. c.

2) Corpurile de Armată sunt rugate a da ordin pentru a se înlesni ofițerilor de rezervă procurarea echipamentului necesar, prin atelierele trupelor de trupă și ale garnizoanelor dacă vor cere.

Acei ofițeri de rezervă cari până în prezent și-au vizat deja carnetele la acest Cerc, încă se vor conforma dispozițiunilor de mai sus, prezentându-se echipați până la data de mai sus.

Din Hodîș jud. Arad.

După venirea la putere a guvernului Diu Maniu, mulți din național-tărăniști s'au bucurat de libertate așa cum ei au înțeles-o, în scopul de a face binele spre binele lor, necinstind în multe locuri așezăminte de cultură și lumină, oameni cu demnitate și cinstiti, ba — între altele — necinstind până și scutul țării, drapelul.

Ca cetățean al acestei țări și ca unul ce mă numesc Român și creștin, nu pot să tac în fața lucrului ce l-am văzut că s'a petrecut în 20 I. 929 în comuna Hodîș jud. Arad, din partea așa zisilor „naționali”—tărăniști.

Treceam înspre casa unul om fruntaș din aceea comună, cu încă doi colegi și o D-șoară, când, deodată auzim cântându-se și chiindu-se. Am grăbit pasul, să vedem, crezând că e vreo nuntă.... Și ce am văzut?

O ceată de 8 prinși pe după gât având cel din mijlocul lor un drapel legându-se într-o parte și într-alta, cântau „Pe-al nostru steag” și chiulau. După mersul și cântecul lor s'a putut foarte bine observa că ceata celor 8 erau beți. Ba ceva și mai dureros, îndărătul lor veneau mai mulți derbedei, unul ducând sticla cu beutură alcoolică și alții strigând și injurând, ceace n'ar fi dat a se face sub scutul tricolorului sfânt.

Am privit câțva timp toți 4 ceata petrecătorilor și am pornit, mahnit de faptul cum acei oameni — fie el ori cine sunt — știu să-și bată joc de drapel. Ajunși la poarta unui țaran și întrebând că cine sunt, ni s'a spus că sunt, național-tărăniști.

Închei, zicând D-lui Președinte, al național-tărăniștilor din comuna Hodîș ca de altă dată, când vor mai avea chef ostași Diu, să nu le dea voie a necinsti lucruri la cari noi ne închinăm. Să nu se creadă că steagul tricolor este numai a lor, căci pe el este scris unire pentru toți Românii și toți acei cari cred în mântuirea țării răd de cei ce-și bat joc de lucruri mari și sfinte.

Corpul didactic din această comună în ziua de 3 Febr. 1929, a aranjat un Concert, urmat de dans, a cărui reușită a fost deplin mulțumitoare. S'a jucat plesa „Cinel-Cinel” de V. Alexandri, s'a spus mai multe dialoguri și D-l Narița a cântat coruri cu copii de școală.

S'au distins în roluri, tinărul Ioan Herbei, boerul; Di Moisa Anca, lav. fecior boeresc și D-șoara Sabina Herbei.

Venitul curat a fost destinat pentru bibliotecă.

Publicul a fost numeros, din comună și intelectuali din jur.

L. R.

Ce sabotăm noi?

Sub titlul „Sabotaj,” ziarul Românul cu data de 24 Martie a. c., aduce acuzațiuni partidului Național-liberal că adică ar „sabota” prin fapte și atitudini „giganticele” opere întreprinse de actualul regim care domnește atotputernic sub turnul Primăriei Municipiului Arad.

Instalat printr'un nenorocit capriciu al soartei în fruntea orașului nostru, d-l dr. C. Luțai și-a luat în serios misiunea, scornind de sub țeastă-i „genială” planuri cari cu adevărat merită toată admirațiunea noastră.

Dar cum actualul regim a adus un așa binefăcător curent al „legalității”, președintele comisiunii interimare a avut grije să-și infecteze toate actele sale cu o considerabilă doză de „legalitate.”

Astfel, c o m a n d a autobuselor dela firma Abloncy și Busztin, unde doctorul C. Luțai este acționiar, membru în consiliul de administrație și avocat salariat, dovedește cu lux de amănunte cel mai strălucit spirit al „legalității.”

Dar nu numai atât. Numirea unui om prea simplu în postul de conducere al Spitalului de Tuberculoși, care abia de izbutește să-și scrie numele cu tot concursul abecedarului pe care îl poartă în permanență în buzunar, concedierea fără vină a funcționarilor, așa la bunul plac al doctorului C. Luțai, și multe altele ilustrează laudabila trudă a actului regim de a pași cât mai bine pe căile „legalității.”

Ce sabotăm noi?

Sabotăm actele de inconștientă a unui „doctor” și mai inconștient și vom sabota și de aici înainte toate deciziunile date împotriva legii de un regim putred și incompetent, care își ascunde goliciunea murdară sub firma unei monstruoase „legalități.”

Și pe Cine sabotăm?

Doctorul C. Luțai, adânc revoltat de felul cum actele sale inspirate din cea mai imaculată „legalitate” sunt apelate de cetățenii conștienți ai orașului nostru, a declarat într'o recentă ședință a comisiunii interimare, că nu va mai lua în seamă apelurile făcute contra deciziunilor sale de o „bandă” organizată și având de scop să-l saboteze în mod sistematic „perlele de legalitate” eșite de sub țeastă în care se știe că e genială.

Întrebăm pe dl. dr. Luțai, cum numește d-sa mâna de oameni ai „legalității” cari, organizați fiind într'o comisiune interimară și având pe D-sa în frunte, operează ca în codrul Vlăsiei și cari pun la dosar apelurile înaintate contra unor deciziuni cari ar face cinste celor cari lucrează „la drumul mare”???

Lista completă a „legalităților” săvârșite de fericita comisiune interimară împreună cu și mai fericitul ei președinte ne-ar fi greu s'o expunem.

Pe lângă celelalte amintite mai adăogăm „legalitatea”, care ne-a

fost semnalată de un avocat averscan, care a fost săvârșită de dragul unui membru al comisiunii interimare — în chestiunea văduvei Kerici, precum și aceea care se pregătește în chestiunea prelungirii contractului Cafenelei Orășenești.

Pe cine sabotăm?

Sabotăm „banda” de sub turnul primăriei, care se înfruptă din beneficiile guvernării cu cea mai „legală” nerușinare, și care nu se dau îndărăt să comită orice „legalitate” pentru a-și căpătuți partizanii și a-și satisface pasiunile politice.

Hibou.

Schimbarea Mersului Tren. Arad-Podgoria.

Trenurile Căile Ferate electrice Arad-Podgoria, cu în cepere dela 1 Martie 1929 când intră în vigoare Nou Mers al Trenurilor, vor circula în felul următor:

Pleacă din Arad: 5 o,15 m., 8 o, 11 o,30 m., 14 o,30 m., și la 18 ore Pleacă dela Pâncota: 5 o,10 m., 7 o, 56 m., 11 o,23 m., 14 o,23 m., și la 17 o,53 minute. Pleacă dela Radna: 5 o,26 m., 8 o,15 m., 11 o,40 m., 14 o,40 m., la 18 o 10 minute. În afară de aceste trenuri mai circulă la intervale de câte 30 minute un tren local între Mică-laca-Arad.

JEAN AL ATHANASSIADY

AVOCAT

STR. ROMÂNULUI NO. 5 ARAD

Institutul Medico-Pedagogic de Stat Ineu, jud. Arad.

No 116

12 Martie 1929.

Publicațiune.

Anulându-se din partea Ministerului Sănătății și Ocr. Soc. Serv. Cont. cu No. 926 | 1929 licitația ținută în 19 I. 929 la Institutul Medico-Pedagogic de Stat Ineu, se publică din nou licitație publică pentru aprovizionarea Institutului cu alimente și materiale necesare pe anul 1929.

Prin prezenta se aduce la publică, că în ziua de 30 Martie 1929 ora 10 a. m. se va ține în localul Direcțiunii Institutului licitația publică, cu oferte închise și sigilate, conf. Art. 72—84. din Legea Contab. Publice.

Odată cu ofertele, cari vor fi scrise în limba oficială și deslușit se va pune din partea ofertanților și garanția de 10% din valoarea furniturilor, fie în efecte publice garantate de Stat, fie în numerar.

Caletul de sarcini și ori ce alte lucruri se poate vedea și cere zilnic dela 9—11 a. m. în cancelaria Institutului.

Articole de alimente și materiale pentru cari ne pot da oferte, în limita necesităților pentru un efectiv maxim de 160 suflete, sunt următoarele:

1. Articole de brutărie,
2. Articole de măcelărie,
3. Articole de coloniate și paste făinoase,
4. Diverse materiale de întreținere curățenie etc.

La alimentele și materialele unde este cazul se vor da și mostre.

Se menționează că toate furniturile trebuie să fie de calitate I-a, ele urmând a fi predate în curtea Institutului.

Diracțiunea Institutului.